

DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Tatiana Vieru

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadî,
Oleg Sternioală, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Financial Investment Group”,

în pricina civilă la cererea Societății cu răspundere limitată „Financial Investment Group” împotriva Societății pe acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” privind confirmarea creanței chirografare în mărime de 10230500 lei și încasarea creanței masei în mărime de 6941800 lei,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, prin care cererea Societății cu răspundere limitată „Financial Investment Group” a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 17 iunie 2015, SRL „Financial Investment Group” a depus în instanța de insolvență cerere împotriva SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” cu privire la confirmarea creanței chirografare în mărime de 10 230 500 lei și încasarea creanței masei în mărime de 6 941 800 lei.

În motivarea cererii a indicat că, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 25 aprilie 2014 a procurat de la SRL „Servivet”, care la rândul său le-a procurat de la SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” bunurile imobile situate în mun. Chișinău, sect. Ciocana, str. Uzinelor, 2 cu nr. cadastrale 0100302.106.01, 0100302.106.04-010100302.106.50, 106.010100302.106.52, 0100302.106.54-0100302.106.65, 0100302.106.67, 0100302.106.68.

Menționează reclamantul că, de fapt bunurile în cauză nu au fost transmise noului proprietar SRL „Financial Investment Group”. Astfel, din 25 aprilie 2014 SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” a utilizat și a exploatat bunurile imobile fără acordul proprietarului, cu toate că au fost înaintate nenumărate solicitări și somații în vederea sistării utilizării și exploatării acestor bunuri, precum și eliberarea acestora.

Indică reclamantul că în vederea recuperării sumelor obținute de către SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” din utilizarea proprietății SRL „Financial Investment Group” în perioada de până la 17 noiembrie 2014, dată intentării procesului de insolvență față de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, SRL „Financial Investment Group” a înaintat cerere de validare a creanței, care însă a fost respinsă în legătură cu existența litigiului de drept în această privință.

Înaintînd prezenta acțiune în ordine de drept comun, reclamantul pretinde la creanța chirografară în sumă de 10 230 500 lei față de debitorul insolvabil SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, care este compusă din venitul ratat pentru imposibilitatea utilizării suprafețelor ocupate ilegal pentru perioada de la 25 aprilie 2014 pînă la 17 noiembrie 2014 în mărime de 7 624 800 lei și venitul ratat ca urmare a imposibilității prestării serviciilor de păstrare a cerealelor în perioada 25 aprilie 2014 pînă la 17 noiembrie 2014 în mărime de 2 605 700 lei. În afara de aceasta, reclamantul pretinde la încasarea din contul pîrîtului a venitului ratat pentru imposibilitatea utilizării suprafețelor ocupate ilegal pentru perioada de după constatarea insolvabilității de la 17 noiembrie 2014 pînă la 26 martie 2015 în mărime de 4 893 500 lei și venitul ratat ca urmare a imposibilității prestării serviciilor de păstrare a cerealelor în perioada de la 17 noiembrie 2014 pînă la 26 martie 2015 în mărime de 2 048 300 lei, iar în total suma de 6 941 800 lei.

Cu referire la cuantumul sumelor pretinse, reclamantul invocă raportul de evaluare a venitului ratat din 25 mai 2015 perfectat de ÎI „Albu Svetlana”, întreprinderea licențiată în domeniu.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe dispozițiile art.14, 307, 310, 312, 315, 317, 610 Codul civil, art. 5 alin.(2), art. 144 alin. (4) al Legii insolvabilității.

În cadrul judecării pricinii, reclamantul a completat temeiurile pretențiilor, invocînd că pîrîtul a ocupat suprafețele imobilelor proprietate a reclamantului, nu a plătit pentru aceste încăperi, respectiv a efectuat o economie în sensul art. 1389 alin. (1) Codul civil.

Sușține reclamantul că, pîrîtul a obținut încasări de la terți (arendași) pentru aceste încăperi și a folosit aceste încasări în folos propriu, adică a dobîndit ceva, fără temei contractual sau legal, ca urmare a executării unei prestații de o altă persoană, fapt dovedit cu contractele de locațiune ale pîrîtului cu terții, datele evidenței contabile ale pîrîtului. În același timp, pîrîtul a obținut încasări de la terții pentru servicii de elevator din procesarea și păstrarea cerealelor (f.d. 193-195).

Prin urmare, solicită SRL „Financial Investment Group” confirmarea creanței chirografare în mărime de 10 230 500 lei, precum și încasarea venitului ratat în mărime de 6941800 lei.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015 acțiunea reclamantului SRL „Financial Investment Group” a fost respinsă integral.

La 16 decembrie 2015, SRL „Financial Investment Group” a depus cerere de recurs nemotivat împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 ianuarie 2016 cererea de recurs depusă de SRL „Financial Investment Group” a fost restituită în temeiul art. 438 alin. (2) CPC.

La 25 ianuarie 2016, SRL „Financial Investment Group” a depus cerere de recurs motivată împotriva hotărîrii instanței de insolvabilitate din 15 decembrie 2015, cerînd admiterea recursului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul, SRL „Financial Investment Group”, în motivarea recursului a indicat că nu sunt de acord cu concluzia instanței de insolvabilitate precum că într-o parte de încăperi procurate de SRL „Servivet” și ulterior de SRL „Financial Investment Group” a rămas utilajul și masa debitoare ce-i aparține SA

„Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, situație care era cunoscută cu certitudine și acceptată de către noul proprietar SRL „Financial Investment Group” și că în acest caz nu poate fi invocată ocuparea ilegală a unor încăperi, cât și cu reaua credință din partea pîrîtului SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”. Consideră această concluzie contrară materialelor dosarului cît și legislației în vigoare, deoarece, anterior datei de 26 aprilie 2015, SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” deja nu mai era proprietar a imobilelor situate în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 2 comportînd obligația pozitivă din start față de SRL „Servivet”, ulterior față de SRL „Financial Investment Group” de evacuare a tuturor bunurilor imobile a SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, care se aflau în imobilele asupra cărora nu mai deținea careva drept.

Ba mai mult nu avea dreptul de a exploata bunurile imobile asupra cărora nu deține careva drept pentru obținerea cărorva venituri, astfel de venituri fiind realizate în detrimentul dreptului de proprietate a SRL „Financial Investment Group”, mai mult în continuare îngădind dreptul de proprietate a SRL „Financial Investment Group”, prin sigilarea încăperilor proprietate a ultimei, fapt ce se confirmă prin scrisoarea din partea SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” către SRL „Financial Investment Group” privind notificarea ultimei despre sigilarea imobilelor ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Financial Investment Group”, întru conservarea bunurilor din masa debitoare a SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”.

La fel, nu este de acord cu motivarea instanței în ceea ce privește aplicarea prevederilor art. 315 alin. (1) și art. 610 alin. (1) și (2) Codul civil și faptul că proprietarul în perioada pretinsă nu a folosit bunul, nu poate constitui temei pentru încasarea din contul pîrîtului a venitului ratat pretins.

Acest raționament a instanței este contrar faptelor constatate prin aceeași hotărîre, adică colegiul constată că imobilele proprietate a SRL „Financial Investment Group”, erau ocupate de bunurile masă debitoare a SA „Combinatului de Produse Cerealiere din Chișinău”, făcînd imposibilă folosirea acestora de SRL „Financial Investment Group”, deoarece erau folosite fără careva drept real de către SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”.

În ceea ce ține de concluzia instanței privind probarea cuantumului venitului ratat, instanța de insolvență neîntemeiat a respins drept probă pertinentă Raportul de evaluare a venitului ratat din 25 mai 2015.

Indică că instanța la calcularea plății pentru prestarea serviciilor de păstrare a cerealelor s-a luat ca bază de calcul costul total al serviciilor în mărime de 361 lei/tonă și nu s-a ținut cont că în acest preț intra și uzura clădirii și a altor mijloace fixe, fapt care contravine materialelor dosarului, deoarece Raportul de evaluare a venitului ratat ca urmare a imposibilității exploatării proprietății imobiliare a fost efectuat în corespundere cu datele contabile a SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, tarif negociat și contractat de ultimul în raport cu terții, fapt reflectat în contractele pîrîtului cu terții.

Mai menționează că, serviciul de păstrare a fost prestat folosindu-se exclusiv suprafețele de păstrare ale reclamantului, pe lingă acest serviciu pîrîtul prestînd și alte servicii aferente păstrării pe care le-a facturat separat terților (cum ar fi recepționarea, prelucrarea, uscarea, răcirea, cîntărirea, livrarea), astfel ca afirmația pîrîtului precum că ponderea serviciului de păstrare ar fi circa 4 lei/tonă nu este

probat și nu suportă nici o critică. În orice caz, instanța a respins această cerință în totalitate.

Referitor la suprafața ocupată de către pîrît, la care face trimitere instanța, suprafața de 28716,32 m.p. este cea mai indicată de însăși pîrît în actele de constatare a suprafețelor utilizare în imobilele reclamantului, însă suprafața totală a clădirilor ocupate de pîrît, pe care reclamantul nu le poate utiliza (prin transmiterea în locațiune terților sau utilizarea în propriile scopuri lucrative) este de 36282 m.p., de astfel instanța a respins pretenția legată de acest capăt de cerere în totalitate, refuzînd încasarea sumelor nu doar pentru suprafața de 36282 m.p., dar și pentru cea de 28716 m.p. pe care pîrîtul nici nu le contestă ca a folosit-o și o folosește în continuare.

De asemenea, la baza concluziei sale instanța pune prevederile art. 121 CPC.

Astfel, Raportul de evaluare a venitului ratat ca urmare a imposibilității exploatarei proprietății imobiliare din 25 mai 2015 este modalitatea de probă, care confirmă cuantumul venitului ratat și a fost desconsiderat eronat de instanță, prin indicarea de către instanță a unor afirmații specifice unui specialist în domeniul contabilității (dar fără o careva argumentare), ceea ce depășește competența instanței.

La fel, nu sunt de acord cu concluzia instanțe precum că prevederile art. 1398 alin. (1) Codul civil nu sunt aplicabile speței date, deoarece obiectul acțiunii constituie apărarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile.

În așa perspectivă instanța eronat și unilateral a apreciat obiectul cauzei, care rezultă din cererea de chemare în judecată concretizată, obiectul fiind nu apărarea dreptului de proprietate, de încasarea venitului ratat și a sumelor încasate fără justă cauză.

Îmbogățirea fără justă cauză a intimatului SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” fără a avea careva temei legal sau contractual prin exploatarea bunurilor imobile a SRL „Financial Investment Group”, a obținut venituri care nu i se cuvin prin încasarea sumelor de la terți și prin economisirea sumelor ce urma să le achite altui proprietar în cazul în care își păstra nu în imobilele reclamantului recurent.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din materialele dosarului rezultă că recurentul SRL „Financial Investment Group” a făcut cunoștință cu hotărârea instanței de insolvență din 15 decembrie 2015 la 14 ianuarie 2016.

Instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe din 15 decembrie 2015 la 25 ianuarie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificînd temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu hotărârea contestată și prevederile legii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015 urmează a fi casată

integral, cu restituirea pricinii spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău în instanța de insolvabilitate, în alt complet de judecători, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 5 alin.(2) al Legii insolvabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Pe parcursul examinării s-a stabilit că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2014 față de SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” a fost intentată procedura de insolvabilitate.

Prin încheierea instanței de insolvabilitate din 05 martie 2015 s-a dispus intrarea debitorului SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în procedura falimentului.

S-a mai stabilit că, SRL „Financial Investment Group” a înaintat cerere de validare a creanței în cadrul procesului de insolvabilitate, care a fost respinsă pe motivul că creanța pretinsă este una litigioasă.

Astfel, la 17 iulie 2015 SRL „Financial Investment Group” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” solicitând confirmarea creanței chirografare în mărime de 10230500 lei și încasarea creanței masei în mărime de 6941800 lei.

Fiind investită cu judecarea pricinii, instanța de insolvabilitate prin hotărârea din 15 decembrie 2015 a respins acțiunea SRL „Financial Investment Group”.

Respingând acțiunea instanța de insolvabilitate a reținut că SRL „Financial Investment Group” pretinde la creanța chirografară în sumă de 10230500 lei față de debitorul insolvabil SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” ce constituie venitul ratat pentru imposibilitatea utilizării suprafețelor ocupate ilegal pentru perioada de la 25 aprilie 2014 până la 17 noiembrie 2014 în mărime de 7624800 lei și venitul ratat ca urmare a imposibilității prestării serviciilor de păstrare a cerealelor în perioada enunțată în sumă de 2605700 lei. De asemenea venitul ratat pentru perioada de după intentarea procesului de insolvabilitate începând cu 17 noiembrie 2014 și până la 26 martie 2015 în mărime de 2048300 lei, iar în total pentru această perioadă suma de 6941800 lei.

De asemenea, instanța de insolvabilitate a respins acțiunea motivând că imobilul dat a aparținut SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” și la procurarea acestuia de către recurentul-reclamant, ultimul a cunoscut situația și a acceptat-o așa cum este, și prin urmare nu poate fi invocată ocuparea ilegală a unor încăperi de către SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”

Totodată, instanța de insolvabilitate a respins drept probă Raportul de evaluare a venitului ratat din 25 mai 2015 și a concluzionat că faptul că proprietarul în perioada pretinsă nu a folosit bunul, nu poate constitui temei pentru încasarea din contul pîrîtului a venitului ratat.

Instanța de recurs conchide, însă, că o astfel de soluție este una pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele, mai mult că concluziile instanței de apel sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (4) CPC, ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Astfel, după cum se constată la caz, în temeiul contractului de vânzare – cumpărare nr. 2635 din 25 aprilie 2014 SRL „Financial Investment Group” a procurat de la SRL „Servivet” bunurile imobile situate în mun. Chișinău, sect. Ciocana, str. Uzinelor 2 cu nr. cadastrale 0100302.106.01, 0100302.106.04-010100302.106.50, 106.010100302.106.52, 0100302.106.54-0100302.106.65, 0100302.106.67, 0100302.106.68, dreptul de proprietate fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile la data de 24 aprilie 2014.

Instanța de recurs consideră că instanța de insolabilitate pripit a ajuns la concluzia de respingere a acțiunii, deoarece nu a ținut cont de faptul că odată cu înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor nominalizate de către SRL „Financial Investment Group” a devenit opozabil terților.

La fel, fără o lămurire completă a situației de fapt Curtea de Apel Chișinău eronat a ajuns la concluzia că, în o parte din încăperile procurate de SRL „Servivet” și ulterior de SRL „Financial Investment Group” a rămas utilajul și masa debitoare ce-i aparține SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” situație care era cunoscută și a fost acceptată de către recurent și că pct. 5 din contractul de vânzare-cumpărare, vânzătorul SRL „Servivet” a declarat pe proprie răspundere că bunurile imobile sînt libere de orice vicii de natură juridică/sau materială, sarcini sau grevări, iar potrivit actului de predare-primire din 25 aprilie SRL „Servivet” a predat, iar SRL „Financial Investment Group” a primit încăperile, deoarece anterior datei de 26 aprilie 2015 SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” deja nu mai era proprietar a imobilelor situate în mun. Chișinău str. Uzinelor, 2, comportînd din start obligația pozitivă de evacuare a tuturor bunurilor mobile a SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, care se afla în imobilele asupra cărora nu mai deținea dreptul de proprietate.

De asemenea, din materialele dosarului și anume din scrisoarea SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” către SRL „Financial Investment Group” intimatul îl notifică pe recurent despre sigilarea imobilelor ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Financial Investment Group” în scopul conservării bunurilor din masa debitoare a SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, iar prin scrisoarea nr. 12 din 19 ianuarie 2015 intimatul prezintă recurentului informația referitoare la veniturile obținute din utilizarea bunurilor

reclamantului-recurent pentru perioada aprilie 2014-ianuarie 2015, și fără a supune unei cercetări minuțioase problema care a generat apariția litigiului în speță instanța de insolvabilitate a concluzionat că intimatul nu s-a folosit de bunurile proprietatea recurentului și acesta nu este în drept să solicite încasarea venitului ratat.

Or, art. 1389 alin. (1) Codul civil prevede expres că, persoana care, fără temei legal sau contractual, a dobândit ceva (acceptant) ca urmare a executării unei prestații de către o altă persoană (prestator) sau a realizat în alt mod o economie din contul altuia este obligată să restituie acestei alte persoane ceea ce a primit sau a economisit. Nu este relevant faptul dacă îmbogățirea fără justă cauză a avut loc ca rezultat al comportamentului uneia dintre părți, a unui terț sau ca urmare a unei cauze independente de voința lor.

În același timp, instanța de insolvabilitate a concluzionat că situației din speța dată nu-i sunt aplicabile prevederile normei de drept material enunțate, fără a cerceta și a analiza probele administrate la actele pricinii și anume lista imobilelor și modul de exploatare întocmit de către contabilul șef al intimatului, actul de constatare întocmit de către administratorul insolvabilității din care rezultă cu certitudine că intimatul a utilizat suprafețele indicate în raportul de evaluare și nu a plătit pentru ele, realizând în alt mod o economie din contul SRL „Financial Investment Group”.

Or, la actele pricinii se regăsesc contracte de locațiune ale intimatului cu terții, datele evidenței contabile a acestuia și certificat emis de administratorul intimatului, a prestat servicii de elevator din procesarea păstrarea cerealelor la data când deja nu mai era proprietarul imobilelor, cărora instanța de insolvabilitate nu le-a dat nicio apreciere pentru a stabili temeinicia sau netemeinicia acțiunii SRL „Financial Investment Group” rezumându-se doar la nepertinența Raportului de evaluare a venitului ratat din 25 mai 2015.

Cu atât mai mult că, intimatul nu infirmă nici într-un fel faptul obținerii veniturilor în baza bunurilor recurentului, și nici nu a prezentat instanței probe ce ar combate temeinicia Raportului de evaluare în baza căruia recurentul solicită încasarea venitului ratat.

În afară de aceasta, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de insolvabilitate eronat și unilateral a interpretat obiectul cauzei, care rezultă expres din cererea de chemare în judecată și cererea de chemare în judecată concretizată, obiectul fiind nu apărarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, dar încasarea venitului ratat și a sumelor încasate fără justă cauză.

Or, îmbogățirea fără justă cauză a intimatului, SA „Combinatul de produse Cerealiere din Chișinău” este evidentă, deoarece anume intimatul, fără careva temei legal sau contractual, prin exploatarea bunurilor imobile a recurentului SRL „Financial Investment Group” a obținut venituri care nu i se cuvin prin încasarea sumelor de la terți și prin economisirea sumelor ce urma să le achite altui proprietar în cazul când își păstra bunurile nu în imobilele proprietatea recurentului-reclamant.

În acest context, instanța de recurs relevă că în conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și

întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Astfel, se va remarca că din hotărârea contestată rezultă că instanța în mod neclar și arbitrar a respins acțiunea înaintată de SRL „Financial Investment Group” cu privire la încasarea venitului ratat, or hotărârea recurată nu conține o analiză amplă și clară în vederea concluziilor stabilite, nefiind elucidate circumstanțele pricinii în raport cu materialul probator existent la dosar. Pe când, prin prisma normelor enunțate mai sus, este de înțeles că analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Or, aceste dispoziții legale au fost adoptate în scopul de a asigura o bună administrare a justiției, de a întări încrederea justițiabililor în hotărârile judecătorești și de a da posibilitatea instanțelor superioare să-și exercite controlul judecătoresc.

În speța dată, instanța de recurs remarcă că judecarea superficială a pricinii este evidentă și prin faptul că instanța de insolvență respingând pretențiile înaintate de către reclamant – recurent ca lipsite de suport juridic, s-a limitat la o motivare extrem de evazivă, care nu este altceva decât reflectarea unor aspecte abreviate, fapt ce denotă că hotărârea menționată nu conține nici o argumentare clară ce ar determina definitiv și incontestabil adoptarea soluției la care s-a ajuns.

În aceste condiții este evident că instanța de judecată examinând pricina nu s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor juridice, nu a stabilit cu certitudine circumstanțele importante întru soluționarea justă a cerințelor înaintate de SRL „Financial Investment Group”, situație care duce la imposibilitatea instanței de recurs să exercite controlul judiciar asupra soluției date și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii cu privire la oricare dintre temeiurile prevăzute de lege. Astfel, obligația instanței de a menționa în mod expres și explicit, în considerentele hotărârii, date, care sunt argumentele în măsură să îi susțină soluția pronunțată, apare ca esențială din perspectiva textelor normative invocate mai sus, ea fiind de natură să înlăture orice arbitrar, să convingă părțile în litigiu de temeinicia și legalitatea unei hotărâri, inclusiv, să facă posibilă exercitarea controlului judiciar.

La caz, se accentuează și faptul că prin neexpunerea de către prima instanță asupra tuturor circumstanțelor pricinii invocate de SRL „Financial Investment Group”, se ridică chestiuni pe marginea respectării la caz a standardelor unui proces echitabil garantate de art. 6 al 5 Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prezumă dreptul la o hotărâre motivată, instanța judecătorească fiind obligată a se expune asupra tuturor pretențiilor invocate de către subiecți. Or, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat acțiunea posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a dreptului la un proces echitabil (speța Hiro Balani c. Spaniei, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 09 decembrie 1994).

Sub acest aspect, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv

problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015 și de a remite pricina spre judecare în instanța de insolabilitate, Curtea de Apel Chișinău.

La judecarea pricinii, prima instanța urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Financial Investment Group”.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015 în pricina civilă la cererea Societății cu răspundere limitată „Financial Investment Group”, împotriva Societății pe acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” privind confirmarea creanței chirografare în mărime de 10230500 lei și încasarea creanței masei în mărime de 6941800 lei, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru